

Komáromi új várba s kilitüket eddig nem sikerült megállapítani.

Az elmúlt éjjel a monostori vár előtt és az ácsi ut közti katonai löporraktárnál álló őrszem két gyanus egyén három lövést tett, azonban nem talált. Az őrs riasztó lövéseire segítségül jött az őrség, azonban a gyanus embereket, akik Szöny felé menekültek, nem érheték utol. A csendőrség távirati értesítésre a környékbeli falvakban nyomoz. Az állomásparancsnokság a hidak, tölténygyár és löporraktár őrségeit megerősíti.

Törökország készülődése.

Katonai forradalom készül.

Nazim pasa a béke ellen.

Konstantinápoly, december 16.

Több jel szól amellett, hogy a katonai párt erőszakot akarja buktatni a Kiamil-kormányt és diktatúrát fog berendezni, amelynek vezetői Nazim pasa fővezér, Mahmud Sefket pasa, a volt hadügyminiszter és Izzet pasa lesznek. Ők hárman magukhoz akarják ragadni a hatalmat, hogy újból megindítsák a hadjáratot a Balkán-álamok ellen. Nazim pasa, aki már is egyedül intézi a külpolitikát, nyíltan hangoztatja, hogy nem szabad békét kötni. A hadjárat kezdete óta most kezdik igazán keresztülvinni a mozgósítást, amely a legrövidebb idő alatt általános lesz. Az új sereg 250.000 emberből fog állani és pénz is bőven van. A hadügyminisztérium nagy megrendeléseket tesz és mindent készpénz-

zel fizet. Az új hadjáratot már a katonai párt fogja vezetni.

Az egyházfők tiltakozása ellenére is.

Konstantinápoly, december 16.

Az összes egyházfők, valamint a főbbi a portánál tiltakozott a 19 éves védkötelesek behívása ellen. A behívásokat mindazonáltal folytatják és pedig az egyházi hatóságok képviselőinek törvényben előírt segédlete nélkül.

A szultán szavai.

Páris, december 16.

A Matin jelenti Konstantinápolyból: A szultán ezt mondta a török delegátusoknak, mielőtt Londonba elutaztak:

— Mindenben engedhetek, de nem akarom, hogy lemondjatok Drinápolyról, ahol őseim laktak.

Szaloniki körül.

Konstantinápoly, december 16.

(Erkezett este tíz órakor.)

Idevaló lapok közlik, hogy Szalonikiben a szófiai kormány rendeletére bolgár hivatalok létesültek és ha ez igaz, akkor a bolgárok és görögök között legközelebb még jobban el fog mérgesedni a viszony.

Kovács

Gyula

az esküdtbírótság előtt
Tisza István gróf vallomása

Izgalmas esemény történt ez év július 7-én a magyar képviselőházban. Kovács Gyula országgyűlési képviselő, akit Tisza István a Házból kitiltott, egy óvatlan pillanatban az újságírók páholyán keresztül berontott az ülésterembe s e szavakkal: „van itt még ellenzéki képviselő”, egymásután három golyót röpitett buldog revolveréből az elnöki emelvényen ülő Tisza István felé, aki sértetlen maradt. A negyedik lövést önmaga ellen tette Kovács, a golyó koponyájába hatolt és súlyos sebet okozott.

A merénylet képviselőt szanatóriumba s miután meggyógyult, vizsgálati fogságba vitték. Hónapokig tartó változatos vizsgálati eljárás után végre az esküdtbíró elé utalták az ügyet. Ma kezdődött a tárgyalás, amely előreláthatóan több napig fog tartani. A vád: erős felindulásban elkövetett szándékos emberölés kísérlete.

Előjáték.

A tárgyalást Balogh György, a büntető törvényszék elnöke vezeti. Szavazó bírák Mikovich Lajos és Horváth Dezső. A vádható-

ságot Sélley Barnabás dr. királyi főügyési helyettes képviseli, védők Polónyi Dezső dr. és Gonda Henrik dr.

Tisza István gróf, mint sértett, pontban kilenc órakor jelent meg a teremben. Kovács Gyulát két börtönőr kísérte a tárgyalóterembe. Az elnök mindenekelőtt az általános kérdésekre hallgatta ki. Kovács Gyula felsőiregi születésű, 33 éves, büntetve nem volt.

Most az esküdtbírókat alakították meg. Rendes esküdtek: Schiszl Antal műszaki hivatalnok, Mali Konrád butorkereskedő, Nagy Artur nyugalmazott ezredes, Baranyai Mihály háztulajdonos, Bányai Mihály magánhivatalnok, ifj. Szolász József olajgyáros, Nagy Béla cukrász, Lencz Rezső borkereskedő, Rehák Frigyes magánhivatalnok, Bleier Artur borkereskedő, ifj. Mocnik Lajos gyáros, Bauer Sándor kereskedő. Pótesküdték: Czulkermann Gyula háztulajdonos és Jung Ernő könyvelő.

Tisza ott marad.

Az esküdtek meghiteltetése után Gonda dr. kérte, hogy az elnök tiltsa meg Tisza Istvánnak, hogy a tárgyaláson jelen legyen, mert tanúnak idézték meg.

Az elnök: Tisza István grófot nemcsak mint tanut, de mint sértett felet is megidéztük.

Tisza gróf: Mély tisztelettel jelentem, hogy én a sértettet megillető jogokra nem reflektálok. Meltóztatassék mielőbb mint tanut kihallgatni s megengedni, hogy azután eltávozhassam.

Az elnök: Meltóztatassék csak itt maradni. A vádlott kihallgatása után azonnal ki fogom hallgatni.

Nem érzi magát bűnösnek.

Elnök: Kovács Gyula, bűnösnek érzi magát?

Kovács: Nem érzem magamat bűnösnek.

Az elnök: Mondja, mi volt az oka, hogy a Ház elnökére lött?

— Május 22-én a Házban Tisza grófot elnökké választották. Ez az aktus szerintem a házszabályok megsértésével történt. Amikor láttam, hogy erőszakkal olyan aktust akarnak véghezvinni, amely a házszabályokba ütközik, felháborodásomban az urnát ledobtam. Ekkor elhatároztam, hogy bemegyek a Házba s ha a munkapártiak hozzám nyulnak, közéjük lövök, ha pedig rendőrök akarnak kivinni, főbe lövöm magamat.

A merénylet.

Május 29-én hazautaztam. Dombováron értesültem, hogy Tisza gróf a Házban elfogadottnak jelentette ki a véderőjavaslatot. Vissza fordultam Budapestre s ostromállapotban találtam az utcákat. Junius hatodikán több levelet írtam, írtam ő felségének is. Elbucuszta mindenkitől, mert azt hittem, hogy másnap már nem leszek az élők közt. A leveleket átadtam egy barátomnak, hogy juttassa el rendeltetésük helyére.

— Kinek adta át?

— Erre a kérdésre megtagadom a választ, mert nem akarom, hogy miattam bárkinek kellemetlensége legyen. Junius hetedikén bementem a Házba. Fölmentem a karzatra, ott egy összeszólalkozásom volt, mely fölzigatott. Ennek a hatása alatt leszaladtam a lépcsőkhöz, arra emlékszem, hogy elkerültem a hírlapírókat, de hogy jutottam a terembe, mi történt ott velem, arról én számot adni nem tudok.

— Igaz-e, hogy az eset előtt Polónyi Géának azt mondta, hogy az elnököt le fogja löni?

— Nem emlékszem rá, de lehet, hogy ilyen erős kifakadást tettem Tisza gróf ellen.

— Haragszik Tisza grófra?

— Haragszom.

— Megbánta-e, amit eselekedett?

— Kijelentem, hogy annak előtte revolvert sohasem vittem magammal. Végtelemül sajnálom, hogy megtörtént velem, hogy emberre rálöttem.

Levelek a királyhoz és Tiszához.

Az elnök ezután fölolvastatja azt a levelet, melyet Kovács a királyhoz intézett. A levélben kéri ő felségét, hogy rossz tanácsosai mellőzésével csak atyai szívére hallgasson s mentse meg a magyar alkotmányt.

Tisza István vallomása.

Tisza István gróf: A július 7-iki ülésen éppen megnyitottam az ülést, amikor balról az ellenzék felől egy hang ütötte meg fülemet és odanézve, Kovács Gyula képviselő urat láttam a szélső baloldali padosorok közt levő folyosón, amint felém célzott és azt mondta:

— Van még egy ellenzéki képviselő! E szavak elhangzása után megtörtént a lövés és ő tovább célzásban maradt. Rövid idővel az első lövés után a második lövést is láttam.

— Határozottan emlékszik arra, hogy Kovács Gyula célzóva lött?

— Igen.

— Mind a háromszor célba vette őnt?

— Mind a háromszor.

— Gyors egymásutánban jöttek a lövések?

— Meglehetősen gyorsan.

Sélley főügyész: Ha a golyó átütö az elnöki emelvényt, excellenciát hol találja?

— Az egyik golyó, azt hiszem, határozottan jobbra tölt, a másik golyó meglehetősen az én irányomban volt, az vagy az altestemben, vagy ahhoz közel valahol talált volna.

Polónyi védő: Ugy tudom, tanúnak rossz a szeme.

Tisza: Előre látok, csak oldalt nem. Kovács velem szemben állott.

Gyilkosnak tartja Kovácsot.

Polónyi védő: Tanu azt mondta, látta Kovács ölési szándékát... Miből látta az ölési szándékot?

— Abból, hogy célzott rám.

— Tanu az első lövés után ülv maradt?

— Felálltam, azt hiszem, az első és második lövés után.

— Állva maradt?

— Állva maradtam, mert abban a percben kötelességem volt a meg lincselést megakadályozni és erős hangon lekiabáltam, hogy ne bántsák. És akkor megragadtam a csengőt.

— A tanu meg lincseléséről beszél, ez mikor volt? Az öngyilkosság előtt, vagy után?

— Ez csak gondolatom volt, mert természetes, a gyilkosra tisztességes emberek rá szoktak menni.

Polónyi Géa vallomása.

Polónyi Géa a következő tanu.

— Nálam Kovács Gyula csak június 6-án, közvetlenül az eset megelőző napon járt, hogy okirathamisításért följelentést tegyen Tisza István gróf és Vermes jegyző ellen, mert az ő meggyőződése szerint hamis jegyzőkönyvet szerkesztettek róla. Láttam, hogy zavart, de nem akartam az okát kérdezni. Ő azonban elmondotta, hogy holnap bemegy a Házba s el van tökéltve, hogy ott agyonlővi magát. Az első pillanatban azt hittem, hogy egy beugratóval van dolgom, aki azt várja tőlem, hogy azt mondjam neki, hogy ne magát, hanem Tiszát lölje agyon. De néhány pillanat múlva meggyőződtem, hogy rajongóval van dolgom, aki azt hiszi, hogy ha életét földozza, Magyarországot egy szerencsétlenségtől menti meg. Igyekeztem lebeszélni, de ő azzal távozott, hogy a végrendeletét kell elkészítenie. Elmondja ezután Polónyi, hogy egy alkalommal, amidő Justh Gyulát ki akarták vezetni a rendőrök, beszédet intézett hozzájuk. Az egyik rendőr revolvert fogott Justhra, s ő el volt tökéltve, hogy lelővi a rendőrt, ha csak ugyan használná a revolverét.

Polónyi vallomására megesketék.

Mit beszéltek a kaszinóban?

Az országos kaszinóban a május 23-iki tüntetés alkalmával Polónyi Dezsővel folytatott beszélgetésről Perzel Miklós, Poós Elemér dr., Büchler Artur dr. adtak fölvilágosítást. Valamennyien azt vallották, hogy Polónyi Dezső a beszélgetés során azt mondotta nekik, hogy Kovács Gyula fölkereste Polónyi Géát s bejelentette neki, hogy Tisza István grófot le fogja löni.

Serly Sándor dr. nem hallotta, hogy Polónyi Dezső azt is mondotta volna, hogy Kovács bejelentette Tisza lelövését.

Szmrecsányi György vallja, hogy Kovács Gyula nagyon isgatottan viselkedett a Házban és kijelentette, hogy noha ki van tiltva, mégis meg fog jelenni s ha munkapárti képviselő nyul hozzá, lelővi, ha pedig rendőr nyul hozzá, magát lövi agyon.

Az elnök a tárgyalást két óra táján félbeszakította s a folytatást négy órára halasztotta.

A délutáni tárgyalás.

Farkas Zoltán orsz. képviselőt hallgatják ki. Az országos kaszinóban hallotta, mikor mondták, hogy Kovács nem fogja magát alá vetni a Ház kitiltó határozatának és be fog hatolni oda erőszakkal is.

Holcsey Ágoston érdi plébános az emlékeztetés ülésén a képviselőház karzatán volt. Mellette állt egy ideig Kovács Gyula, aki igen izgatottan viselkedett.

Elnök: Igaz-e, hogy mikor el akart menni a karzatról, azt mondtotta Kovács: Ne menjenek, most jön még az igazi hecc.

— Ez nem igaz. Határozottan emlékszem, hogy ezt nem mondtotta.

Polónyi védő: A karzatról könnyen lehetett volna célozni az elnök felé?

— Eszrevette-e ön Kovács Gyulán, hogy valami merényletet tervez?

— Nem.

A következő tanu Határ Károly jószágfelügyelő ugyanazt vallja, mint az előbbi tanu.

A merénylet szemtanui.

Somogyi Gyula hírlapíró, tanu, rendkívül izgatottnak látta a vádlottat. Azt mondta neki beszélgetés közben Kovács, hogy ha megölne magát, ez talán még megállítaná a munkapártot további jogtiprásaiban.

Gonda dr. védő: Igaz-e, hogy a mikor a vádlott meglötte magát, a munkapártiak verni kezdtek?

— Nagy Sándor, Kubinyi Géza és mások ütötték. Ekkor ő és még többen bekiáltottak, hogy ne bántssák, hisz agyonlötte magát. Erre Nagy Sándor visszaküldte, hogy agyon kell ütni a kutyát!

A védő kérdésére elmondja még, a tanu, hogy *mindenki meg volt győződve, hogy Tiszát agyon fogják löni. Olyan volt a hangulat.*

A tanut meghiteltetik.

Lenkey Gusztáv hírlapíró hallgatta ki ezután a bíróság. Lenkey elmondja, hogy az ülés megnyitásakor tőle jobbról dobogást hallott. Arra nézett s látta, amint Kovács Gyula képviselő rohant lefelé, az arca fel volt dülva és rendkívül izgalom látszott rajta. Ő rosszat sejtve, vállon ragadta. De Kovács Gyula valósággal kiperdült a kezéből, kicsapta a lengő ajtót, berohant a terembe. Nadrágja jobb zsebéből előrántotta revolverét és rögtön lőtt vele, anélkül, hogy célzott volna.

Gonda dr. védő: Felhuzta-e a ravaszt?

— Nem. Hisz olyan gyorsan történt az egész, hogy nem is tehettem.

Egy esküdt: Csak bent a teremben vette elő Kovács Gyula a revolverét?

— Igen.

Gonda dr.: Igaz-e, hogy az újságírói karzatról is kiabáltak a terembe, hogy ne üssék már Kovács Gyulát, mert meghalt?

— Igen, kiabáltak, de hogy ki-csoda, azt nem tudom.

— Látta-e, hogy kik ütötték Kovács Gyulát?

— Arra nem emlékszem.

A többi tanu.

Vámos Frigyes államrendőrségi detektiv volt a következő tanu.

— Célozva lőtt Kovács, kérdezte az elnök?

— Amint én láttam, célozva lőtt, mert az elnök felé tartotta a kezét. (Derűltség.) Aztán átugrottam a kis ajtón, hozzárohantam és mikor kezemmel megérintettem, főbelötte magát.

Polónyi: Ön azt is vallotta, hogy ön megakadályozta abban, hogy Tiszára löhessen.

— Igen, mindenesetre. (Derűltség.)

— Látta a lövéseket?

— Csak a harmadik lövést láttam.

— Hiszen azt mondta, hogy cél-

zott? A harmadik lövés már nem ment az emelvény felé.

— Én úgy láttam, hogy célzott.

Polónyi kérdésére az elnök szembesíti a detektivet Lenkey és Somogyi hírlapírókkal. Somogyi a detektiv szemébe mondja, hogy ismeri őt, de a merényletkor nem látta a teremben. Lenkey szintén kijelenti, hogy ismeri a detektivet és nem látta őt Kovács után ug-rani.

Kovacevics Milos detektiv nem látta, hogy Kovács célzott volna.

Vécsey Marcell hírlapíró azt vallja, hogy Kovács a merénylet előtti órákban rendkívül izgatott volt.

Egry Béla képviselő, aki a merénylet után kiment Kovácshoz a Herczel-szanasatóriumba, elmondja, hogy Kovács akkor ezeket mondta neki: Bocsánatot kérek, hogy ezt elkövettem és ha ezzel ügyünknek ártottam. Nekem eszem ágában sem volt Tisza lelövése, de roppant felizgatott a látottak és Tisza feleségét láttam a karzatról nevetni, nem is tudtam, mit csináljak.

Ezután kért Kovács, hogy becsületszavamra mondjam meg, mi van Tiszával, mire megnyugtattam s ő azt válaszolta: Hála Isten, érzem, hogy elpusztulok, de legalább nem mint gyilkos halok meg!

A tanut megesketik.

Következő tanu Roóz Rezső hírlapíró.

Elnök: Beszélte-e ön a merényletet megelőzően Kovácsról Gonda dr.-ral?

Tanu: Igen. Kovács izgatott magaviselete feltűnt nekem, épen ezért szóltam Gondának, hogy jó lenne szemmel tartani.

— Bántották-e Kovácsot, amikor összerogyott?

— Ütötték és rugták, amíg aztán valaki el nem kiáltotta magát, hogy ne bántssátok, hiszen halott! Akkorra már orvosi segély érkezett.

Polónyi: Kovács magatartása a két lövés után olyan volt-e, amelyből arra lehetett következtetni, hogy a munkapárti képviselők felé is akart löni?

Tanu: Nem, mert megtántorodott, két lépést hátrált, aztán főbelötte magát. Meghiteltetik.

Seffer László hírlapíró a gyűlés előtt beszélt Kovácsal a kitiltása dolgában, de értelmetlen szavakat hadart, állapota megdöbbentően zavaros volt. Jelen voltam, amikor Kovács lőtt. Már az első lövés után egész sor munkapárti képviselő rohant Kovács felé. Mi, az újságírókarzaton felugrottunk, nyomban azután eldődült még két lövés. A rémülettől mozdulni sem tudtam és ekkor egy kollegám erre figyelmeztetett:

— Te, a munkapártiak ránk szegeznek a revolvereiket!

Odafordultam és több revolvert láttam. Ekkor két tompa lövést hallatszott, a munkapártiak lőttek.

Polónyi: Látta-e, hogy Kovácsot többen ütötték? Hogy Nagy Sándor, akinek véres volt a keze, és Kubinyi Géza is ezek között voltak?

— Ott voltak, de Nagy Sándor véres karjáról nem tudok.

A bíróság elrendeli a meghiteltetését.

Bede Jób hírlapíró vallja, hogy Kovács önlövése után a körülötte tolongó munkapárti képviselők valamelyike azt kiáltotta:

— Pusztulj, nyomorult gazember!

Bizonyosan nem állítja, hogy ezt a kijelentést munkapárti képviselő tette, az azonban kétségtelen, hogy nem Kovácsból származott, nem vonatkozhatott Tiszára.

Kintzsig-Kopár Ferenc hírlapíró: Kovács a merényletet megelőzően feltűnően izgatottan szeladt felé alá a foyosón. Amikor Kovács véres fejjel összerogyott, hallottam egy negyedik lövést is, mely más fegyverből származhatott.

Gonda dr.: Ezt a lövést, mint a vizsgálat megállapította, Ertsey Péter tette. Olyan volt akkor a helyzet, hogy ez a negyedik lövés önvédelem számba mehetett volna?

Tanu: Kovács akkor már tehetetlenül fetrengett a padok között, tehát nem is löhetett. Elmondja továbbá, hogy munkapárti képviselők bántalmazták Kovácsot.

Laky Elemér rendőrfogalmazó nem állítja határozottan, hogy Kovács nyugodtan célzott volna.

Nagy Imre hírlapíró látta, hogy Kovácsot bántalmazták, de hogy kik voltak, nem tudja, mert Ertseyt nézte, aki elsütötte a revolverét.

Horváth Gyula orsz. képviselő személyesen nem haragszik Tiszára, de mint politikust utálja. Kovács a felkiáltás pillanatában lőtt gyors egymásutánban.

Békássy Jenő hírlapíró is azt vallja, hogy a felkiáltás után háromszor gyors egymásutánban lőtt, nem igen célozhatott. Az odarohanó munkapárti képviselők ütlegelték, véres fejét többször oda csapdosták.

Mester Sándor 36 éves hírlapíró: A merénylet után segítségére akartunk menni a vérző Kovácsnak, de az előrehaladó munkapárti képviselők olyan fenyegető magatartást tanusítottak, revolverrel hadonásztak, hogy nem mertünk. A munkapártiak vadul ütötték Kovácsot. Ez addig tartott, míg orvos nem érkezett.

Pászor Béla tanu vallomása után az elnök a tárgyalást holnap délelőtre halasztotta.

Yes Porcellán Poudre

YES porcellánpuder
a világ legjobb pudere.
Ára 1 és 3 korona.

LEGUJABB.

KÜLÜGYMINISZTERI
JELENTÉS A PROHÁSZKA-
ÜGYRŐL.

Nem érte testi bántalom.

Bécs, december 16.

A külügyminisztérium által Prohászka konzul ügyében Prizrendbe innen kiküldött delegátus közbenjöttével elvégzett vizsgálat most már be van fejezve. A vizsgálat eredménye alapján örvendetes módon megállapítható, hogy azok a forgalomba került híresztelések, melyek szerint Prohászka konzul szerb részről állomáshelyén formálisan fogva tartották, sőt bántalmazták is, teljesen alaptalanok. Az a szerb kormány részéről a neveztet konzul ellen támasztott hivatalos panasz, amelynek kapcsán át-helyezését kérték, hogy a szerb csapatoknak Prizrendbe való bevonulása alkalmával a cs. és kir. konzulátus épületéből a szerb csapatokra lövöldöztek, teljesen alaptalannak bizonyult. Ezzel szemben azonban a szerb katonai hatóságok ottani konzulátusunkkal, valamint annak vezetőjével és személyzetével szemben nópjogi szempontból többrendbeli igazságtalanságot követtek el. Az ez irányban előfordult kihágások a szerb királyi kormányval közöltnél fognak, azon hozzáadással, hogy megfelelő elégtételre van szükség. Semmi ok sincs arra a feltevésre, hogy a szerb királyi kormány, amely a külügyminisztérium küldöttével szemben teljesen előzékeny álláspontot foglalt el, ezt az elégtételt meg fogja tagadni.

Letartóztatott

„részvénytársaság“.

Halmos Jenő és Szabó Béla.

Hónapokkal ezelőtt Budapesti Általános Kereskedelmi Részvénytársaság címen zügüzet alakult a Szerecsen-utca 65. számú házban. A részvénytársaság „vezérigazgatója“ Halmos Jenő 27 éves pénzügynök lett, aki nagy lendülettel fogott az üzlethez.

Kinek kell pénz?

Nagy napilapokban azt hirdette, hogy a részvénytársaság három százezer korona alaptőkével rendelkezik, kihelyezhető tőkéje öt-millió korona, és a Magyar Banknál zsrószámja van, aki meg van szorulva s pénzre van szüksége, az forduljon bizalommal a részvénytársasághoz, mert az a rossz pénzügyi viszonyok dacára is tud kölcsönt folyósítani. Természetesen sokan jelentkeztek.

Hja, a háború!

A kölcsönkérőktől Halmos információkat szedett, azután kijelentette, hogy a kölcsönt csak életbiztosítási kötvényre fizetheti ki. A kölcsönkérők belementek az ajánlatba és kisebb biztosítási intézeteknél Halmos közvetítésével biztosították magukat. Befizettek egy évi biztosítási díjat és amikor most már a kölcsönt kérték, Halmos levelet írt nekik, amelyben közölte, hogy a háborús veszedelem oly nagy, hogy pénzt folyósítani nem lehet. Temérdek embert ugrasztottak ilyenformán be az életbiztosításba. Sokan legutolsó értéktárgyukat tették zálogba, csak hogy a biztosítási összeget kifizethessék abban a reményben, hogy majd kölcsönt kapnak.

Eddig hat feljelentés érkezett a főkapitányságra Halmos ellen. Katonatisztok, hivatalnokok, köztük egy országyűlési képviselő is, aki hatvan ezer korona erejéig biztosította magát. Négyezer koronát fizetett Halmosnak, de kölcsönt nem kapott. A szélhámosságban Halmos Jenőnek bűntársa volt Szabó Béla 27 éves pénzügynök is, aki az üzletfeleket szerezte. Mind a kettőt ma délben letartóztatták.

KÖZGAZDASÁG.

Bulgária és Ausztria. A bécsi cs. k. kereskedelmi muzeum szóltai képviselőjének közbenjárására a Schicht György r. t. Auszsiában, a bolgár királyi kormánytól több vagon szappannak azonnali szállítására kapott rendelményt.

Az értéktőzsde. Békésebb külpolitikai hírekre szilárd irányzattal indult ma az értéktőzsde, később azonban a pénzpiac feszült helyzetére lanyhulás állott be s az árfolyamok lényegesen esőkentek.

Forgalomba került: Osztrák hitel 598,25—595, Magyar hitel 766—770—764, Államvasut 660—658,50, Leszámitóbank 489—485, Jelzálogbank 405—402, Ríma-murányi 673—667, Városi villamos 360—354,50, Közuti 645—639,50, Magyar koronajáradék 82,50—82,15, Magyar bank 516—520—514, Hazai sorsjegy 101,50.

Gabonauzlet. A gabonauzletben ma is lanyha volt az irányzat, az árfolyamok meglehetősen esőkentek. — Forgalomba került 15.000 mm. buza 5—10 fillérrel olcsóbb áron a legdrágább eladási ár 11,60 korona volt 79 kilós tiszavideki buzáért, a legolcsóbb pedig 10,25 korona 74,5 kilós felsőszavideki, nyirkos buzáért. — A hattáriú-üzletben megnyitáskor az apr. buza 11,34, az apr. rozs 10,38, az apr. zab 11,04, a máj. tengeri 7,50 koronán indult, zárlatkor pedig az apr. buza 11,77, az apr. rozs 10,30, az apr. zab 10,97, a máj. tengeri 7,52 koronán maradt.

Kőbányai sertéspiac. December 16. Magyar elsőrendű fiatal nehéz (párként 320 kilogrammon felül súlyban) 152—153 fillér. Fiatal közép (párként 251—320 klg.-ig terjedő súlyban) 154—156 fillér. Magyar szedett: Közép (párként 240—280 klg.) 138—140 fillérig.